

wijsbegeerte essentiële bestanddelen zijn van de godsdienst. Op deze wijze wordt de waarheid erkend, waar en onder welke uiterlijke vorm die ook wordt beleefd.

HET VROUWELIJKASPECT VAN DE GODHEID

De Vrij-Katholieke Kerk heeft grote vereering voor het moederlijk aspect van de Godheid, de moeder der natuur van God. De Kerk beschouwt deze als een allesdoordringend, onpeilbaar goddelijk geheimenis, dat alle geschapen leven voortbrengt en koestert. De meest verheven uitdrukking daarvan is de Wereldmoeder, vertegenwoordigd door de H. Vrouwe Maria. Haar tedere zorg voor alle vrouwen en kinderen en voor allen die lijden, vult de goddelijke zorg aan van Christus, onze Heer. Dit goddelijk principe wordt op aarde weerspiegeld door de heiligheid van het leven, het mysterie van de geboorte en door de opofferendelijke van het moederschap, die onze diepste eerbied en bewondering oproepen.

ALOUDE WAARHEDEN

Evenals in de oudheid erkent de Vrij-Katholieke Kerk dat er drie absolute waarheden zijn die niet verloren kunnen gaan, omdat zij eeuwig zijn in hun goddelijke boodschap:

* "De ziel van de mens is onsterfelijk, en haar toekomst is de toekomst van datgene, waar van de groei en de luister geen grenzen kent";

* "Het leven-gevend beginsel woont in ons en buiten ons, sterft niet en is in eeuwigheid weldadig; wordt niet gezien, gehoord of gevoeld, maar wordt waargenomen door de mens die naar waarneming verlangt";

* "Ieder mens is zijn eigen absolute wetgever, hij verschaft zichzelf vreugde en verdriet, beschikt over zijn leven, zijn beloning en zijn straf".

Deze waarheden, die even verheven zijn als het leven zelf, zijn zo eenvoudig als de meest

eenvoudige menselijke geest. Voedt de hongerende ermee.

DE EENHEID VAN ALLE GODSDIENSTEN

De Vrij-Katholieke Kerk gelooft dat er een samenstel van leringen en mystieke ervaring bestaat die alle godsdiensten met elkaar gemeen hebben en waarop geen enkele godsdienst aanspraak kan maken als zijn uitsluitend bezit. Zij beweegt zich binnen de sfeer van het Christendom en beschouwt zichzelf als een bij uitstek Christelijke Kerk. Zij is ondanks dat van mening dat ook andere godsdiensten goddelijk geïnspireerd zijn en dat allen uit één gemeenschappelijke bron voortkomen. Ofschoon elke godsdienst de nadruk zal kunnen leggen op verschillende aspecten van deze leer, zullen enkele aspecten zelfs tijdelijk geheel uit het oog kunnen worden verloren.

Een lering als hierboven beschreven berust op haar eigen wezenlijke waarde en vormt dat ware katholieke geloof, dat katholiek is omdat het de formulering is van universele beginselen in de natuur.

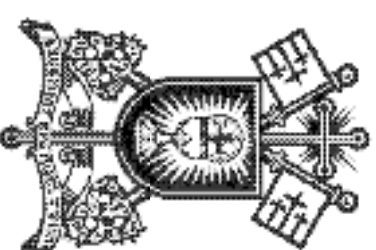
De H. Augustinus schreef: "Dat wat wij nu de Christelijke godsdienst noemen, bestond reeds bij de Ouden en heeft nooit ontbroken vanaf het begin van het menselijk geslacht tot aan de komst van Christus in het Vlees, van welk ogenblik af men de ware godsdienst, die reeds bestond, Christelijk begon te noemen" (Retract. 1, 13:3).

Hetzelfde beginsel was vervat in de bekende verklaring van de H. Vincentius van Lirans: "Dat belijden wij, netwelk overal, altijd en door allen geloofd; want dat is met recht en in waarheid katholiek" (Communitorium 2:4). Daarom probeert de Vrij-Katholieke Kerk ook niet om mensen van een andere godsdienst te bekeren.

Anderen folders, de tekst van de diensten en andere boeken kunnen bij ALBANUS besteld worden, via de internet op:

<http://kingsgarden.org/Nederlands/ALBANUS>

FUNDAMENTTELE GELOOFS- OPVATTINGEN VAN DE VRIJ-KATHOLIEKE KERK

WERELD HOOFDKARTIER:
LONDEN - ENGELAND

FUNDAMENTELE GELOFSOPVATTINGEN VAN DE VRIJ-KATHOLIEKE KERK

DE GRONDSLAG VAN HET GELOOF

De Vrij-Katholieke Kerk ontleent de bezieling voor haar werk aan een krachtig geloof in de levende Christus. Zij is van mening dat een Kerk aan levenskracht wint naarmate haar leden niet slechts geloven in een Christus die tweeduizend jaar geleden leefde, doch er naar streven om in hun leven de dragers te zijn van die eeuwige Christus, die altijd voortleeft als een machtige geestelijke tegenwoordigheid en Zijn mensheid leidt en kracht geeft.

De Vrij-Katholieke Kerk aanvaardt in de eenvoudige letterlijke betekenis de schitterende belofte van Christus, die Hij ons gaf toen Hij op aarde was: "Ziet, ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld" (Matth 28:20).

Hij gaf ook een andere belofte: "Maar twee of drie verenigd zijn in Mijn Naam, daar ben ik in hun midden" (Matth 18:20). Zij beschouwt deze belofte als de geldige oorsprong van elke Christelijke eredienst, van welke soort ook, zolang die ernstig en oprecht is.

Zij is echter ook van mening dat, naast de uitwerking van deze belofte op de individuele gelovigen, onze Heer ook zekere riten of sacramenten heeft ingesteld, in de Oosterse Kerk 'mysteriën' genoemd. Zij waren bedoeld om Zijn volgelingen grotere hulp te geven, en moesten in Zijn Kerk doorgegeven worden als speciale kanalen voor Zijn kracht en zegen. Door deze 'genademiddelen' is Hij steeds in Zijn Kerk aanwezig, en geeft Zijn volgelingen het geweldige voorrecht van hun gemeenschap met Hem, waardoor Hij hen leidt en beschermt van de geboorte tot de dood.

DE SACRAMENTEN EN DE APOSTOLISCHE SUCCESSE

De Vrij-Katholieke Kerk erkent zeven sacramenten: de Doop, het Vormsel, de Absolutie, de Eucharistie of H. Mis, het H. Oliesel, het Huwelijk en het Priesterschap. Zij betracht de grootste zorgvuldigheid in het toedienen ervan, teneinde de doeltreffende werkzaamheid op de gelovigen te verzekeren. Zij heeft de traditionele bisschoppelijke overdracht van wijdingen, Apostolische Successie genaamd, behouden, en deze wordt geldig beschouwd door alle Christelijke Kerken die deze Successie als een grondslag van hun geloof bezitten.

SCHRIFT EN OVERLEVERING

Naast de voortzetting van deze sacramentele riten hebben de eerste volgelingen van de Heer ook bepaalde leerstellingen en ethische beginselen meegegeven aan Zijn Kerk. Ongetwijfeld is veel van deze oorspronkelijke leer van Christus verloren gegaan, terwijl een deel door toevoegingen in de loop der eeuwen onbegrijpelijk is geworden. Wat overgebleven is blijft een erfenis van onschatbare waarde die met liefdevolle zorgen eerbied moet worden bewaakt.

De Vrij-Katholieke Kerk beschouwt de H. Schrift, de geloofsbijdenis en de tradities van de Kerk als de middelen waarmee de leer van Christus overgedragen werd aan Zijn volgelingen. Geenszins wordt daaraan echter onfeilbaarheid in letterlijke zin toegekend.

De Vrij-Katholieke Kerk leidt er zekere beginselen van geloof en gedrag uit af, die zij als fundamenteel en waar beschouwt en voldoende als grondslag voor een juist begrip en juist gedrag.

In de formulering van dit samenstel van leringen en ethische beginselen neemt de Vrij-Katholieke Kerk in sommige opzichten een aparte plaats in onder de Christelijke Kerken. Binnen de Christelijke kerk hebben altijd verschillende

'scholen' bestaan. De Middeleeuwse godgeleerden volgden het filosofisch systeem van Aristoteles, maar de vroegste Kerkvaders met wijsgerige inslag waren Platonisten. De Vrij-Katholieke Kerk heeft veel gemeen met de Platonische en Neo-Platonische school van Christelijke overlevering, zonder de duidelijkheid en de nauwgezetheid van de Middeleeuwse Wijsbegeerte (de Scholastiek) te onderschatten.

Zij is van mening dat een theologie slechts in zoverre zichzelf kan rechtvaardigen en van blijvende waarde kan zijn, als zij een voortdurende toetsing in het licht van de vooruitgang van de menselijke kennis en van de individuele geestelijke bewustwording kan doorstaan; een dergelijke theologie draagt het karakter van een 'theo-sofie'. Theosofie (van het Griekse woord 'Theosofia' is Goddelijke Wijsheid) verschilt van theologie door dat zij de nadruk legt op het belang van het zoeken van elk individu naar geestelijk begrip, gebaseerd op persoonlijke ervaring (gnosis of 'sophia') in tegenstelling tot het dogmatisch opleggen van bepaalde uitleggingen van de Heilige Schrift.

Tenwijl sommige hogere leringen buiten ons bereik en bevattingsvermogen liggen, kunnen andere, minder verreikende leringen aan de werkelijkheid worden getoetst en zelfs worden uitgebreid door diegenen die de vereiste geestelijke vermogens hebben ontwikkeld. Daar de mens in wezen goddelijk is kan hij uiteindelijk de Godheid kennen in Wiens leven hij deelt. Door, gedurende opeenvolgende levens op aarde, geleidelijk de vermogens te ontwikkelen die in hem sluimeren, kan hij tot een grotere kennis van het heelal komen, dat zelf de uitdrukking is van goddelijk leven. Deze methode van benadering van de waarheid is van oeroude oorsprong. Zij vindt volkomen rechtvaardiging in de Heilige Schrift. Het begrip 'theosofie' is steeds weer naar voren gekomen in het godsdienstig denken, zowel in het Oosten als het Westen. Het geeft aan dat zowel mystiek als eclectische